

АЭРБАЙЧАН ІСЛЯМ СОЮЗЫ
АЭРБАЙЧАН ССР МӘДЕНИЙЛӨТ НАЗИРЛИКИНИН ОРГАНЫ

ОРГАН СОЮЗА ПИСАТЕЛЕЙ АЗЕРБАЙДЖАНА
И МИНИСТЕРСТВА КУЛЬТУРЫ АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ ССР

1934-чу ил јанварын 1-дән чыкып

ӘДӘБИЈАТ ВӘ ИНЧӘСӘНӘТ

ЧУМБА
18
АПРЕЛ
№ 16 (2203)

1986

ФИРИДУН РӘНİM

ФҮЗУЛИ ҢЕЙКӘЛИ

Дүзү, башгасыны дејә билмәрәм,
Бу һејкән өнүндә лал олурам мән.
Нәдәнсө үстүмү алыр кедәр, гәм,
Фәрјад думанында болгулурام мән.

Өтән асрләрә сәс салан кәсин,
Бәс иніә талеи гарышыг олуб!
Мәзары гүрбәтдә тәк галан кәсин,
Ңејкәли Бакыя јарапшыг олуб.

Гранит даш үстдән бахыб күтләје,
О наји душунүр, о нәйи аныр!
Саламы рүшвәтсиз алмылар дајә,
Салам вермәјәми јохса гыстынры!

Ңејатда чәкдијиң дәрддән, әзабдан,
Ачылмыр әбәди гашгабагы да,
Ело гырышыб ки, үзү гөзөбән
Кезүндән од јағыр гома чагында.

Мәңнүнүн фәрјады, Лейлинин аны,
Онун девранынын кәмлији имиш.

Бир шаир өмрүнүн нурлу сабаһы,
Мин надан өмрүнүн һечлији имиш.

Архада гојса да неча јүз или,
Бу дөгма обада, елдәдир јенә.
Замандан-замана көлән Фүзүли,
Замандан-замана јол кедир јенә.

ДӘМИР ХАЧ

Һитлер мүһүм шәһәрләримизэ
бириңчи кирәчәк эскәри түссә-
ләрә «Дәмир хач» вә’д еткышди.
Мүәллиф

Бу нәдир, көзләрдән һөрис өнтирас,
Үзләрдән мин хәбис арзу охунур.
Фашист, аяғыны јера аста бас,
Мүгәддәс торпага намәрд тохунур.

Истәјир зәһмәтсиз бир көлир тата,
Истәји нәспинә даг олур, фәгәт.
Чалышыр ән јәглы тикәни гапа,
Өзү тикә-тика дағылыр фәгәт.

Өзкә торпагыны белән эскәрни,
Бәдәни белүнүр јад вары үстө.

Дәмир хач алмага көлән эскәрин,
Тахта хач гојулур мәзары үстө.

Зәиф олса белә бахылан дүшмән,
Дөјүшдә күчләнир, бу, һәргәтдир.
Ордусу фатеһлик ешигнә дүшән
Өлкөннин гисмәти мәғлүбијәтдир.

Бахыр һејран-һејран бу кенишлијә,
Анчаг ғәбир олур кенишлик она.
Гүдрәти бир аз да җохалсын дајә,
һәсрәтлә кез дикир Одлар јурдуна.

Әзәлдән тарихин бир гәјдасы вар,
Намәрд истекләре вермәјир ганад.
Елине, јурдуна садиг оланлар,
Дар күнде халгына өдир истинад.

Заманын һикмәти дәрнәдән дәрнин,
Гојмаз диш гычана јад вары үстө.
«Дәмир хач» алмага көлән эскәрин,
Тахта хач гојулар мәзары үстө.

ОГУЛЛАР ШӘНӘРӘ КЕДӘЛИ

Узаг мәңгүллуга узанар әли,
Әввәлки сәс-кујү һаны кәндләрин!

Огуллар шәһәрә кечүб кедәли
Кезләри јол чекир ана кәндләрин.

Огуллар шәһәрдән гајыдан дејил,
Jaыындан чыхан ох кери дөнәрми!
Һава исти кечди тәрсликдән бу ил,
Истидә шәһәрдә галмаг һүнәрми!

Гара киласлары сыйырчын јејир,
Сары от гохусы бүрүүб багы.
Огуллар шәһәрдә мејвә истәјир,
Бурда да мејвәләр чүрүүр ахы.

Ону ким дәрәчәк! Табсыз аналар,
Атанын гајғысы чох олачагдыр.
Гурууб јејилмәз олуб киләнэр,
Алма да, армуд да гах олачагдыр.

Фәгәт шәһәрләрдә су нәвбәсинә
Дуран огулларын сајы чохалыр.
Огланлар кирдикчә севки бәһсина
Шәһәрли гызларын пајы чохалыр.

Јена мүркү вүрүр тахыл зәмиси,
Бүгдә вағамлајыб бичән ахтарыр.
«Шәһәрли» огланын кәндли әмиси
Булагын сујуну ичән ахтарыр.